

I

(Seadusandlikud aktid)

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 258/2013/EL,

13. märts 2013,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuste nr 573/2007/EÜ ja nr 575/2007/EÜ ning nõukogu otsuse 2007/435/EÜ teatavaid finantsjuhtimisega seotud sätteid, et suurendada Euroopa Pagulasfondi, Euroopa Tagasipöördumisfondi ja Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fondi kaasrahastamise määra teatavate liikmesriikide puhul, kes on finantsstabiilsuse säilitamisega tõsistes raskustes või kellel on oht sattuda sellistesse raskustesse

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2 ning artikli 79 lõikeid 2 ja 4,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 573/2007/EÜ ⁽²⁾ on loodud Euroopa Pagulasfond, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 575/2007/EÜ ⁽³⁾ Euroopa Tagasipöördumisfond ning nõukogu otsusega 2007/435/EÜ ⁽⁴⁾ Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames. Nimetatud otsustega on nähtud ette erinevad liidu kaasrahastamise määrad fondidest toetatavatele meetmetele.

(2) Enneolematu ulatusega ülemaailmne finantskriis ja majanduslangus on mitmes liikmesriigis oluliselt pärssinud majanduskasvu ja kahjustanud finantsstabiilsust ning seega järsult halvendanud nende finants-, majandus- ja sotsiaalingimusi. Mõned liikmesriigid on sattunud tõsistesse raskustesse või neid ähvardavad tõsised raskused, eriti seoses nende finants- ja majandusliku

stabiilsusega, mis suurendavad või võivad suurendada eelarvepuudujääki ja võlakooormust ning seavad ohtu majanduskasvu; sellist olukorda süvendab omakorda rahvusvaheline majandus- ja rahanduskeskkond.

(3) Kuigi kriisi negatiivse mõju tasakaalustamiseks on juba võetud olulisi meetmeid, on finantskriisi mõju reaalmajandusele, tööturule ja kogu ühiskonnale ikkagi suur. Surve liikmesriikide finantsvahenditele on kasvamas ja tuleks võtta täiendavaid meetmeid selle surve kiireks leevendamiseks liidu vahendite maksimaalse ja optimaalse kasutamise kaudu.

(4) Nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 332/2002 (millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem) ⁽⁵⁾ on sätestatud, et nõukogu võib anda keskmise tähtajaga rahalist abi, kui liikmesriik, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, on suurtes maksebilansiraskustes või teda ähvardab tõsine oht sellistesse raskustesse sattuda.

(5) Nõukogu 6. mai 2009. aasta otsusega 2009/459/EÜ (millega antakse Rumeeniale ühenduse keskmise tähtajaga rahalist abi) ⁽⁶⁾ anti sellist rahalist abi Rumeeniale.

(6) Kooskõlas 9.-10. mail 2010 toimunud majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu järeldustega võttis nõukogu vastu ulatusliku meetmete paketi, mis hõlmas nõukogu 11. mai 2010. aasta määrust (EL) nr 407/2010 (millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism), ⁽⁷⁾ ning 7. juunil 2010 asutasid euroala liikmesriigid Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi, et anda nii kogu euroala kui ka selle liikmesriikide finantsstabiilsuse säilitamiseks finantsabi nende euroala liikmesriikidele, kes on raskustes nendest olenematute erandlike asjaolude tõttu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 6. veebruari 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 25. veebruari 2013. aasta otsus.

⁽²⁾ ELT L 144, 6.6.2007, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 144, 6.6.2007, lk 45.

⁽⁴⁾ ELT L 168, 28.6.2007, lk 18.

⁽⁵⁾ EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT L 150, 13.6.2009, lk 8.

⁽⁷⁾ ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.

- (7) Nõukogu rakendusotsustega 2011/77/EL⁽¹⁾ ja 2011/344/EL⁽²⁾ anti Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi kaudu finantsabi vastavalt Iirimaale ja Portugalile. Nimetatud riigid on samuti saanud rahalisi vahendeid Euroopa Finantsstabiilsuse Fondist.
- (8) Esimese Kreekale suunatud finantsabi programmina sõlmiti 8. mail 2010 Kreeka jaoks kreditoridevaheline leping ja laenukorralduse leping, mis jõustusid 11. mail 2010. 12. märtsil 2012 katkestasid euroala liikmesriikide rahandusministrid nimetatud esimese programmi ja kiitsid heaks teise Kreekale suunatud finantsabi programmi. Teise programmi rahastamisvahendina otsustati kasutada Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi, millest makstakse välja ka ülejäänud osa euroala panusest esimesse programmi.
- (9) 2. veebruaril 2012 kirjutasid euroala liikmesriikide rahandusministrid alla Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingule. Kõnealune asutamisleping tuleneb Euroopa Ülemkogu 25. märtsi 2011. aasta otsusest 2011/199/EL (millega muudetakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 136 seoses stabiilsusmehhanismiga liikmesriikide jaoks, mille rahaühik on euro)⁽³⁾. Asutamislepingu kohaselt on Euroopa stabiilsusmehhanism alates selle jõustumisest 8. oktoobril 2012 peamine vahend finantsabi andmiseks euroala liikmesriikidele. Seepärast tuleks käesolevas otsuses Euroopa stabiilsusmehhanismi arvesse võtta.
- (10) Euroopa Ülemkogu väljendas 23. ja 24. juuni 2011. aasta järeldustes heameelt komisjoni kavatsuse üle tõhustada Kreeka laenuprogrammi ja liidu fondide koostoimet, toetades jõupingutusi, et suurendada Kreeka suutlikkust liidu vahendeid majanduskasvu ja tööhõive edendamise eesmärgil ära kasutada, keskendudes konkurentsivõime parandamisele ja töökohtade loomisele. Peale selle väljendati järeldustes heameelt selle üle, et komisjon koostab koos liikmesriikidega terviklikku programmi Kreekale antava tehnilise abi kohta, ning toetati seda algatust. Käesolevas otsuses ette nähtud otsuste nr 573/2007/EÜ, nr 575/2007/EÜ ja 2007/435/EÜ muudatustega toetatakse neid koostoime saavutamiseks tehtavaid jõupingutusi.
- (11) Erandlikke asjaolusid arvestades muudeti nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006 (millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta)⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1311/2011,⁽⁵⁾ et saaks suurendada struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi suhtes kohaldatavat kaasrahastamise määra liikmesriikide puhul, kel on tõsiseid raskusi finantsstabiilsuse säilitamisega. Samalalaadne lähenemisviis võeti nende liikmesriikide suhtes kasutusele Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1312/2011 (millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1698/2005 seoses teatavate sätetega, mis käsitlevad finantsstabiilsuse säilitamisega tõsistes raskustes või sellises ohus olevate teatavate liikmesriikide finantsjuhtimist)⁽⁶⁾ ning Euroopa Kalandusfondi puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. aprilli 2012. aasta määrusega (EL) nr 387/2012 (millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta seoses teatavate sätetega, mis käsitlevad finantsstabiilsuse säilitamisega tõsistes raskustes või sellises ohus olevate teatavate liikmesriikide finantsjuhtimist)⁽⁷⁾. Kõnealuseid liikmesriike tuleks samuti toetada üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames aastateks 2007–2013 loodud nelja fondi (nimelt Välispiirifond, Euroopa Tagasipöördumismisfond, Euroopa Pagulafond ja Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond (edaspidi „fondid”)) puhul.
- (12) Fondid on peamine vahend, mis aitab liikmesriikidel täita selliseid olulisi ülesandeid rände, varjupaiga ja välispiiride valdkonnas nagu liidu tervikliku sisserändepoliitika väljatöötamine, mis peaks tõhustama liidu konkurentsivõimet ja sotsiaalset ühtekuuluvust, ning Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomine.
- (13) Selleks et lihtsustada liidu rahastamise juhtimist rände, varjupaiga ja välispiiride valdkonnas ning parandada liikmesriikidele nende aastaprogrammide elluviimiseks fondidest ette nähtud rahastamise kättesaadavust, on vaja ajutiselt ja ilma programmiperioodi 2014–2020 mõjutamata suurendada fondide puhul kehtivat liidu kaasrahastamise määra 20 protsendipunkti võrreldes kehtivate kaasrahastamise määradega liikmesriikide puhul, kes on tõsistes finantsstabiilsusega seotud raskustes. Selle tulemusena väheneb samavõrra liikmesriikidelt nõutav kaasrahastamine, kuid neile igaks aastaks fondist eraldatavad vahendid jäävad vastavalt alusaktile samaks. Liidu suurenenud kaasrahastamise määrast tulenevate muutuste kajastamiseks tuleb muuta käimasolevaid aastaprogramme.
- (14) Kui liikmesriik soovib, et tema suhtes kohaldataks suurendatud kaasrahastamise määra, peaks ta komisjonile esitama kirjaliku taotluse koos aastaprogrammi kavandi või muudetud aastaprogrammi kavandiga. Taotluses peaks asjaomane liikmesriik viitama ka asjakohasele nõukogu otsusele või muule asjakohasele otsusele, mille kohaselt on liikmesriigil õigus liidu suurendatud kaasrahastamise määrale.

⁽¹⁾ ELT L 30, 4.2.2011, lk 34.

⁽²⁾ ELT L 159, 17.6.2011, lk 88.

⁽³⁾ ELT L 91, 6.4.2011, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

⁽⁵⁾ ELT L 337, 20.12.2011, lk 5.

⁽⁶⁾ ELT L 339, 21.12.2011, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 129, 16.5.2012, lk 7.

- (15) Rahvusvahelisi finantsturge mõjutav enneolematu ulatusega kriis ja majanduslangus on tõsiselt kahjustanud mitme liikmesriigi finantsstabiilsust. Kuna majandusele tervikuna avalduva mõju ohjeldamiseks tuleb reageerida kiiresti, peaks käesolev otsus jõustuma võimalikult kiiresti.
- (16) Seetõttu tuleks otsuseid nr 573/2007/EÜ, nr 575/2007/EÜ ja 2007/435/EÜ vastavalt muuta.
- (17) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on kõnealused liikmesriigid teatanud oma soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (18) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse nr 573/2007/EÜ muutmise

Otsust nr 573/2007/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 14 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liidu toetus projektidele ei või artikli 3 alusel liikmesriikide rakendatavate meetmete korral ületada 50 % konkreetse meetme kogumaksumusest.

Artiklis 17 osutatud strateegilistes suunistes kindlaks määratud konkreetseid prioriteete käsitlevate projektide puhul võib seda osakaalu suurendada kuni 75 %-ni.

Ühtekuuluvusfondist vahendeid saavate liikmesriikide puhul suurendatakse liidu toetust kuni 75 %-ni.

Liidu toetust võib suurendada 20 protsendipunkti võrra liikmesriigi puhul, kes vastab käesoleva otsuse artikli 20 lõike 3 kohase aastaprogrammi kavandi või komisjoni otsuse 2008/22/EÜ (*) artikli 23 kohase muudetud aastaprogrammi kavandi esitamise ajal ühele järgmistest tingimustest:

- a) ta saab keskmise tähtjaga rahalist abi kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 332/2002 (**);
- b) ta saab finantsabi kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 407/2010 (***) või teiselt euroala liikmesriigilt enne 13. maid 2010 või

- c) ta saab finantsabi Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi asutamist käsitleva valitsustevahelise lepingu või Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu alusel.

Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile kirjaliku taotluse koos aastaprogrammi kavandi või muudetud aastaprogrammi kavandiga, kinnitades, et ta vastab ühele neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

Projekti kaasrahastamist suurendatud määraga võib jätkata kogu projektiga seotud aastaprogrammi rakendamise jooksul olenemata sellest, kas liikmesriik vastab endiselt ühele neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

(*) ELT L 7, 10.1.2008, lk 1.

(**) EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

(***) ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.”

- 2) Artikli 21 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Fondist artiklis 5 sätestatud erakorralisteks meetmeteks antav rahaline abi piirdub kuue kuu pikkuse ajavahemikuga ega ületa 80 % iga meetme kuludest.

Liidu toetust võib suurendada 20 protsendipunkti liikmesriigi puhul, kes vastab käesoleva artikli lõike 2 kohase erakorraliste meetmete taotluse või otsuse 2008/22/EÜ artikli 23 kohase muudetud aastaprogrammi kavandi esitamise ajal ühele käesoleva otsuse artikli 14 lõike 4 neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile kirjaliku taotluse koos erakorraliste meetmete taotluse või muudetud aastaprogrammi kavandiga, kinnitades, et ta vastab ühele artikli 14 lõike 4 neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

Projekti kaasrahastamist suurendatud määraga võib jätkata kogu projektiga seotud erakorraliste meetmete rakendamise jooksul olenemata sellest, kas liikmesriik vastab endiselt ühele artikli 14 lõike 4 neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.”

Artikkel 2

Otsuse nr 575/2007/EÜ muutmise

Otsuse nr 575/2007/EÜ artikli 15 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liidu toetus projektidele ei või artikli 3 alusel liikmesriikide rakendatavate meetmete korral ületada 50 % konkreetse meetme kogumaksumusest.

Artiklis 18 osutatud strateegilistes suunistes kindlaks määratud konkreetseid prioriteete käsitlevate projektide puhul võib seda osakaalu suurendada kuni 75 %-ni.

Ühtekuuluvusfondist vahendeid saavate liikmesriikide puhul suurendatakse liidu toetust kuni 75 %-ni.

Liidu toetust võib suurendada 20 protsendipunkti liikmesriigi puhul, kes vastab käesoleva otsuse artikli 21 lõike 3 kohase aastaprogrammi kavandi või komisjoni otsuse 2008/458/EÜ (*) artikli 23 kohase muudetud aastaprogrammi kavandi esitamise ajal ühele järgmistest tingimustest:

- a) ta saab keskmise tähtajaga rahalist abi kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 332/2002 (**);
- b) ta saab finantsabi kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 407/2010 (***) või teiselt euroala liikmesriigilt enne 13. maid 2010 või
- c) ta saab finantsabi Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi asutamist käsitleva valitsustevahelise lepingu või Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu alusel.

Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile kirjaliku taotluse koos aastaprogrammi kavandi või muudetud aastaprogrammi kavandiga, kinnitades, et ta vastab ühele neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

Projekti kaasrahastamist suurendatud määraga võib jätkata kogu projektiga seotud aastaprogrammi rakendamise jooksul olenemata sellest, kas liikmesriik vastab endiselt ühele neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

(*) ELT L 167, 27.6.2008, lk 135.

(**) EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

(***) ELT L 118, 12.5.2010, lk 1."

Artikkel 3

Otsuse 2007/435/EÜ muutmine

Otsuse 2007/435/EÜ artikli 13 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liidu toetus projektidele ei või artikli 4 alusel liikmesriikide rakendatavate meetmete korral ületada 50 % konkreetse meetme kogumaksumusest.

Artiklis 16 osutatud strateegilistes suunistes kindlaks määratud konkreetseid prioriteete käsitlevate projektide puhul võib seda osakaalu suurendada kuni 75 %-ni.

Ühtekuuluvusfondist vahendeid saavate liikmesriikide puhul suurendatakse liidu toetust kuni 75 %-ni.

Liidu toetust võib suurendada 20 protsendipunkti liikmesriigi puhul, kes vastab käesoleva otsuse artikli 19 lõike 3 kohase aastaprogrammi kavandi või komisjoni otsuse 2008/457/EÜ (*) artikli 23 kohase muudetud aastaprogrammi kavandi esitamise ajal ühele järgmistest tingimustest:

- a) ta saab keskmise tähtajaga rahalist abi kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 332/2002 (**);
- b) ta saab finantsabi kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 407/2010 (***) või teiselt euroala liikmesriigilt enne 13. maid 2010 või
- c) ta saab finantsabi Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi asutamist käsitleva valitsustevahelise lepingu või Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu alusel.

Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile kirjaliku taotluse koos aastaprogrammi kavandi või muudetud aastaprogrammi kavandiga, kinnitades, et ta vastab ühele neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

Projekti kaasrahastamist suurendatud määraga võib jätkata kogu projektiga seotud aastaprogrammi rakendamise jooksul olenemata sellest, kas liikmesriik vastab endiselt ühele neljanda lõigu punktis a, b või c osutatud tingimustest.

(*) ELT L 167, 27.6.2008, lk 69.

(**) EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

(***) ELT L 118, 12.5.2010, lk 1."

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

*Artikkel 5***Adressaadid**

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 13. märts 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CREIGHTON
